

Riksgäldskommentar

Statens nettolånebehov mäter statens kassaflöde

Sofia Nilsson och Elin Stenbacka är ekonomer på avdelningen Ekonomisk analys på Riksgälden¹

Statens nettolånebehov visar hur mycket pengar staten behöver låna för att täcka sin verksamhet. Riksgälden tar fram oberoende prognoser på nettolånebehovet, vilka fyller en viktig funktion i arbetet med att ta fram låneplaner. Med träffsäkra prognoser kan Riksgälden planera och hantera upplåningen på ett sätt som bidrar till att minimera den långsiktiga kostnaden för statsskulden. Prognosernas träffsäkerhet har ökat de senaste åren, trots en del utmaningar i prognosarbetet. Framför allt har kapitalplaceringar på skattekontot varit en osäkerhetsfaktor.

God planering är viktig för statens betalningar

Riksgälden är statens centrala finansförvaltning och ansvarar för förvaltningen av statsskulden. Ett viktigt mål är att förvaltningen ska ske till en låg kostnad.² Detta mål blir enklare att nå genom god planering, i vilken prognoser för statens lånebehov på både kort och lång sikt spelar en viktig roll.

På kortare sikt är prognoserna viktiga för att Riksgälden på bästa sätt ska kunna hantera de dagliga över- och underskotten i statens kassa, genom att placera respektive låna. Varje dag samlas nettot av statliga myndigheters in- och utbetalningar i svenska kronor på statens centralkonto hos Riksbanken. Riksgälden ansvarar för att låna upp medel vid underskott och placera vid överskott.

---

¹ De åsikter som uttrycks i denna ekonomiska kommentar är författarens egna och ska inte uppfattas som Riksgäldens syn i dessa frågor. Kommentaren har tagits fram i samråd med ett redaktionsråd bestående av Tord Arvidsson, Jill Billborn, Märten Bjellerup, Malin Hasselblad Wennström, Ellen Karlberg och Mattias Persson. Författarna vill även tacka Johan Sandberg och Göran Robertsson för värdefulla kommentarer.

² 5 kap. 5 § budgetlagen

Genom att kvitta myndigheternas flöden mot varandra effektiviseras statens likviditetshantering som helhet och transaktionskostnaderna hålls nere. Den centrala likviditetshanteringen ger Riksgälden en unik överblick över statens betalningsflöden, vilket gör det möjligt att dels minska statens upplåningskostnader, dels att se till att staten alltid kan fullgöra sina betalningar i tid.

På längre sikt är prognoserna viktiga för att Riksgälden ska kunna göra en avvägning av hur kommande underskott i statsbudgeten ska finansieras. Tillsammans med de lån som förfaller summerar de i princip till det totala lånebehovet. Detta utgör i sin tur grunden för hur mycket obligationer och statsskuldsväxlar som Riksgälden väljer att emittera på kapital- och penningmarknaden.

För att låneplaneringen ska ske effektivt krävs alltså tillförlitliga prognoser över statens låne- och placeringsbehov.³ Hur lånebehovet utvecklar sig beror på flera faktorer men de viktigaste på lång sikt är konjunkturläget och finanspolitiken.

Syftet med denna Riksgäldskommentar är att förklara hur nettolånebehovet påverkas av olika faktorer. Den beskriver hur nettolånebehovet definieras, vilka delkomponenter som ingår och hur Riksgälden tar fram de prognoser som ligger till grund för låneplanen.

Nettolånebehovet är statens budgetsaldo med omvänt tecken

Syftet med Riksgäldens upplåning är att täcka underskott i statens verksamhet och ersätta befintliga lån som förfaller. Statens lånebehov kan uttryckas som netto- och som bruttolånebehov.

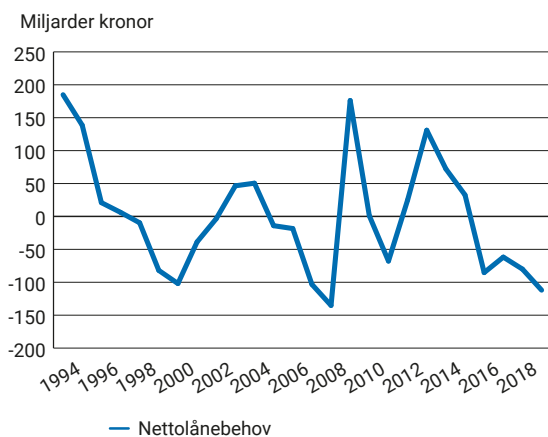
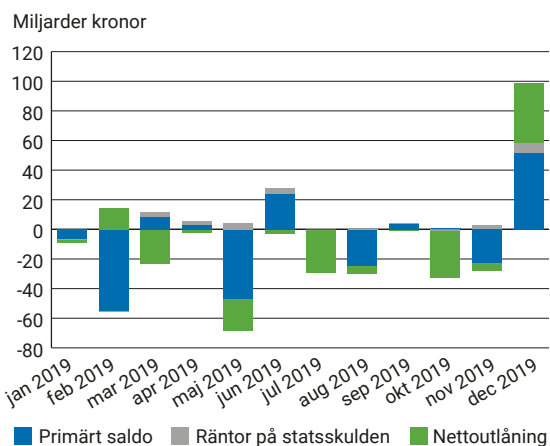
Nettolånebehovet är skillnaden mellan statens inbetalningar från, och utbetalningar till, myndigheter, medborgare och andra, och kan ses som ett mått på statens kassaflöde. När utbetalningarna är större än inbetalningarna mätt över en längre tid, lånar Riksgälden upp pengar för statens räkning genom att ge ut räntebärande papper på kapital- och penningmarknaden. När inbetalningarna, som främst består av skatteinkomster, är större än utbetalningarna används pengarna till att amortera på statsskulden. Kortsiktiga svängningar mellan över- och underskott pareras genom likviditetshantering.

Bruttolånebehovet är statens nettolånebehov plus den upplåning som Riksgälden gör för att finansiera lån som förfaller.

Statens nettolånebehov kan även uttryckas som statens budgetsaldo med omvänt tecken. Vid budgetöverskott är budgetsaldot positivt och nettolånebehovet negativt och Riksgälden betalar av på statsskulden. Ett budgetunderskott innebär å andra sidan att det finns ett nettolånebehov och att statsskulden ökar. De senaste fyra åren har statens verksamhet resulterat i ett budgetöverskott på årsbasis vilket har medfört att nettolånebehovet har varit negativt (se diagram 1).

---

³ Riksgäldens prognoser kommuniceras till marknaden och allmänheten tre gånger om året genom rapporten "Statsupplåning – prognos och analys". Riksgälden beräknar och publicerar även utfallet av statens nettolånebehov i början av varje månad inom ramen för Sveriges officiella statistik. I samband med utfallet publiceras också en jämförelse med den senaste föregående prognosen.

Diagram 1. Statens nettolånebehov**Diagram 2. Statens nettolånebehov fördelat på månader 2019**

Källa: Riksgälden

Under ett enskilt år varierar nettolånebehovet betydligt. Skattesystemets utformning leder vanligtvis till att staten lånar mindre under våren då skattebetalningarna är större. Det innebär att vanligtvis uppvisar staten större överskott under våren än under hösten (se diagram 2).

Även engångshändelser kan påverka statens lånebehov påtagligt ett enskilt år. Exempelvis kan försäljningar av statliga bolag ge betydande inkomster, vilket till exempel skedde 2013 när staten sålde sitt innehav i Nordea. Riksgälden tar även upp lån för Riksbankens räkning vilket också kan ge upphov till betydande variationer i statens lånebehov mellan enskilda år. Ett exempel på detta var 2019 när Riksbanken minskade storleken på valutareserven, vilket ledde till att statens nettolånebehov minskade med nästan 69 miljarder kronor.

Tre komponenter utgör nettolånebehovet

Nettolånebehovet är summan av tre delflöden: **primärt saldo**, **nettoutlåning** och **räntor på statskulden**.

Det **primära saldot** är skillnaden mellan statens löpande inbetalningar och utbetalningar. Statens inkomster består främst av skatteinkomster från privatpersoner och företag. Staten har även andra inkomster så som utdelningar från statens företag och inkomster från försäljning av statliga bolag. Inkomsterna för staten kan uppvisa betydande variation mellan åren. Inkomster från försäljning av statliga bolag genererar ofta större engångssummor medan skatteinkomsterna varierar med konjunkturen (se avsnittet Statens nettolånebehov drivs bland annat av konjunkturen).

Statens utgifter består exempelvis av betalningar till myndigheter, socialförsäkringssystemet och rättsväsendet. Hur stora dessa utgifter får bli begränsas av utgiftstaket, vilket sätts tre år i förväg av riksdagen efter förslag från regeringen och är en del av det finanspolitiska ramverket.

Statens nettoutlåning är skillnaden mellan statens **utlåning** och **inlåning i statens internbank**. Den ligger utanför utgiftstaket och har därmed ingen övre gräns. De utlånade medlen kommer så småningom att betalas tillbaka till statens kassa, vilket gör att inte all nettoutlåning påverkar det finansiella sparandet (se avsnittet Statens finansiella sparande).

Nettoutlåningen är en form av utlåning där statens internbank i Riksgälden lånar ut medel till myndigheter, affärsverk och statliga bolag. Dessa lån används ofta till olika investeringar, framför allt infrastrukturprojekt. Staten lånar även ut pengar i form av studielån. Riksgälden har också inlåning. Ett exempel är fonderade medel för särskilda ändamål som exempelvis kärnavfallsfonden, insättningsgarantin och resolutionsreserven. Inlåningen varierar mycket över ett givet år. Premiepensionen, som är en del av ålderspensionssystemet vid sidan av statens budget, avsätts löpande under året i Riksgälden för att placeras i fonder i december.

Nettoutlåning inkluderar även vidareutlåning, det vill säga lån som staten tar för någon annan parts räkning. Exempel på vidareutlåning är de lån i utländsk valuta som Riksgälden har tagit för Riksbankens räkning för att förstärka valutareserven. Nettoutlåningen kan ofta vara betydande och ha stor effekt på statens nettolånebehov enskilda månader.

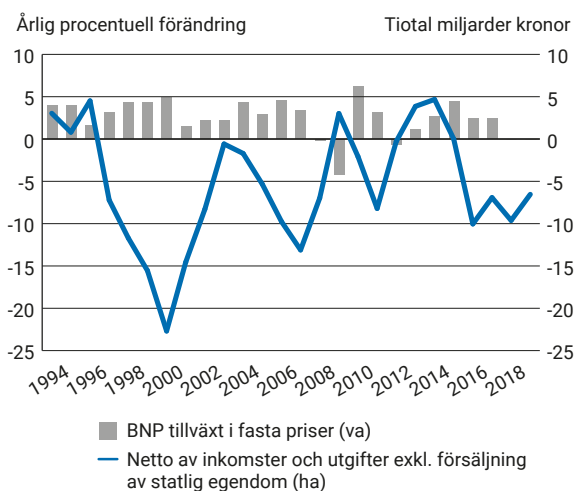
Den tredje och sista posten i Riksgäldens uppdelning av nettolånebehovet är **räntor på statsskulden**. Här redovisas de räntor som Riksgälden betalar under en viss period. Förutom vanliga kupongbetalningar inkluderar räntebetalningarna även den inflationskompensation uppstår när realobligationer förfaller. Därtill, när Riksgälden säljer eller köper tillbaka obligationer till ett pris som skiljer sig från det nominella värdet redovisas en över- eller underkurs (säljtransaktion) respektive en kursvinst eller kursförlust (köptransaktion) under räntor på statsskulden. Slutligen räknas även valutakursvinster och valutakursförluster till posten räntor på statsskulden.

Statens nettolånebehov drivs bland annat av konjunkturen

Sett över längre tid är konjunkturen den viktigaste drivkraften bakom utvecklingen av statens lånebehov. Framför allt varierar nettot av statens löpande inkomster och utgifter (det primära saldöt) med konjunkturen när inkomster från försäljningar har räknats bort.

Diagram 3 visar hur det primära saldöt samvarierar med BNP-tillväxten. Mellan 1998 och 2000 när svensk BNP-tillväxt var god uppvisade det primära saldöt ett överskott. Under den globala finanskrisen 2008–2009 var situationen den omvända. BNP föll markant och det primära saldöt uppvisade ett underskott 2009. De senaste årens budgetöverskott är delvis ett resultat av den goda konjunkturen, vilken har bidragit till ett starkt primärt saldo.

Diagram 3. BNP-tillväxt och nettot av inkomster och utgifter exkl. försäljning av statlig egendom

Källa: SCB och Riksgälden

Statens inkomster kommer främst från beskattning av företag och privatpersoner. I en stark konjunktur arbetar fler och vinsterna från företagen ökar. Därmed ökar också statens skatteinkomster. I en svagare konjunktur krymper skatteinkomsterna och statens utgifter för exempelvis A-kassan stiger. Det innebär att statens lånebehov blir större.

Tabell 1 ger en överblick över effekten på statens nettolånebehov av en ökning av olika makroekonomiska nyckelvariabler. Den första kolumnen anger vilken makroekonomisk variabel som ökar, den andra kolumnen visar den huvudsakliga riktningen av effekten som variabeln har på nettolånebehovet och den tredje kolumnen visar hur variabeln påverkar statens nettolånebehov.

Tabell 1. Exempel på effekter av ökning av makroekonomiska variabler på statens nettolånebehov

Makroekonomisk variabel som ökar	Huvudsaklig riktning av effekt på nettolånebehovet	Hur?
BNP i löpande priser	-	Högre tillväxt av skattebaser
Export	-	Högre företagsskatt från exportföretag
Import	-	Högre inkomster från tull och moms
Investeringar	-	Högre inkomster från moms
Hushållens konsumtion	-	Högre inkomster från bland annat moms
Offentlig konsumtion	+	Högre utgifter för staten
KPI	+	Högre prisbasbelopp, vilket innebär högre utgifter för vissa ersättningar samt lägre skatteinkomster då vissa brytpunkter blir högre
Lönesumma	-	Högre inkomster från löneskatter
Arbetslöshet	+	Högre utgifter för bland annat A-kassa och aktivitetsstöd

Konjunkturläget påverkar även statens nettolånebehov genom ränteläget. I normala fall sker detta huvudsakligen via posten 'räntor på statsskulden', men de senaste årens låga ränteläge har medfört stora kapitalinflöden på skattekontot. Detta räknas som skatteinkomster, men en större andel av inflödena närmast föregående år har enligt Riksgäldens bedömning inte rört sig om medel som avsett skattebetalningar utan det har i stället rört sig om kapitalplaceringar drivna av ränteskillnader. I ett läge där räntorna stiger, väntas dessa placeringar flöda ut från skattekontot (se mer i avsnittet Skattekontot – en utmaning i prognosarbetet).

Även utgifterna varierar med konjunkturen, men hur stora utgifterna får bli begränsas av utgiftstaket. I regeringens budgetproposition fördelas statens utgifter på olika utgiftsområden, bland annat utgifter inom socialförsäkringen, arbetsmarknadspolitiska stöd och bidrag till kommuner. Arbetsmarknadsrelaterade utgifter påverkas tidigt av en vikande konjunktur med högre kostnader för A-kassa och aktivitetsstöd. Socialförsäkringen har inte samma direkta koppling utan där påverkas utgifterna på längre sikt då många ersättningar är indexerade mot prisbasbeloppen eller beroende av löneutvecklingen. I sämre ekonomiska tider är det vanligt att regeringen skjuter till pengar till kommuner och regioner.

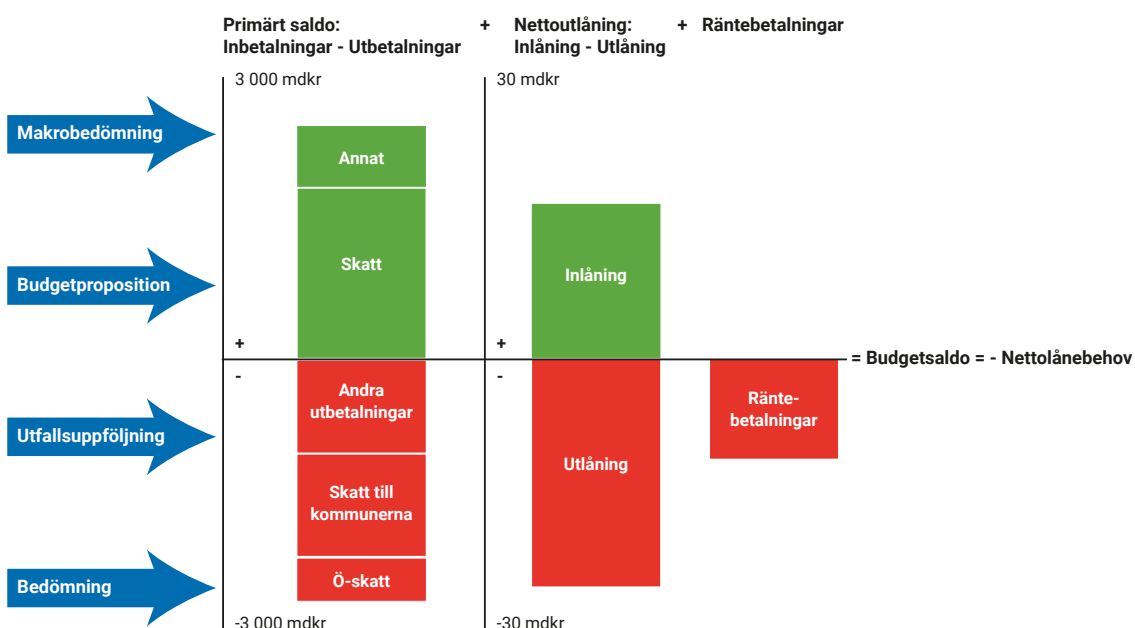
Det finns även en begränsning över tid för hela den offentliga sektorn, det så kallade överskotts-målet. Det innebär att det finansiella sparandet för hela den offentliga sektorn ska uppgå till en tredjedels procent över en konjunkturcykel, vilket till exempel delvis begränsar hur mycket skatterna kan sänkas i Sverige.

Riksgäldens prognosprocess

För att göra en prognos över statens nettolånebehov gör Riksgälden först en prognos av hur konjunkturen kommer att utvecklas. Tillsammans med en analys av framför allt budgetpropositionen utgör den sedan en grund för analysen av och prognosen för de olika posterna som ingår i nettolånebehovet (se tabell 1). Det är främst värden på olika variabler i löpande priser som används för att ta fram prognoser över statens nettolånebehov. BNP i löpande priser ger en bild av tillväxten av skattebaserna i Sverige medan BNP i fasta priser indikerar den generella aktiviteten i ekonomin som påverkar exempelvis bolagsvinster och kapitalvinster.

Prognoserna för makroekonomin och nettolånebehovet kommuniceras också tillsammans med låneplanen till marknaden genom rapporten "Statsupplåning – prognos och analys". Men prognosarbetet pågår även mellan rapportpubliceringarna. För att göra så välvägda prognoser som möjligt av det dagliga nettolånebehovet uppdaterar Riksgälden fortlöpande sina bedömningar i ljuset av nya utfall och ny information. Diagrammet nedan sammanfattar Riksgäldens prognosprocess.

Diagram 4. Riksgäldens prognosprocess

Diagrammet är schematiskt och inte skalenligt. Höjden på staplarna kan variera mellan år.

Skattekontot – en utmaning i prognosarbetet

De senaste cirka fem åren har det skett större inbetalningar på skattekontot än vad som har varit motiverat av skatteskal. Dessa extra inbetalningar har av Riksgälden bedömts vara kapitalplaceringarna på skattekontot, en företeelse som har gjort prognosarbetet svårare.

De senaste årens låga och till och med negativa räntor har medfört att företag och privatpersoner har använt skattekontot för kapitalplaceringar i och med att räntan har varit mer förmånlig än på vanliga bankkonton. Skattekontot har därmed i allt högre utsträckning fyllt ungefär samma funktion som ett sparkonto.

För staten har kapitalplaceringar på skattekontot varit en dyr upplåningsform då staten har kunnat låna till negativa räntor på marknaden. För att dämpa inflödena på skattekontot har räntan därför sänkts till noll procent, men trots detta är skattekontot fortfarande ett attraktivt placeringsalternativ. Dels för att alternativet för en del aktörer är negativa räntor, dels för att kontot i praktiken har en oändlig insättningsgaranti. I oktober 2019 bedömde Riksgälden att det fanns runt 75 miljarder kronor på skattekontot.⁴

I takt med att räntorna stiger eller att företagen behöver likvida medel kommer kapitalplaceringarna att flöda ut från skattekontot. Statens lånebehov kan därför komma att öka då utflödet blir en utbetalning för staten. Tidpunkten för utflödet är svår att förutspå eftersom den påverkas av både av den realekonomiska utvecklingen och av företags och privatpersoners preferenser. I ett prognosperspektiv innebär framför allt det sistnämnda en utmaning.

Riksgälden gör prognoser på månads- och dagsbasis

När Riksgälden tagit fram en prognos på årsbasis bryts den sedan ned på månads- och dagsbasis.⁵ Diagram 2 visar statens nettolånehov per månad under 2019, uppdelat på de tre delkomponenterna. I diagrammet syns tydligt hur primärsaldot påverkas av stora inbetalningar av skatt under våren samt utbetalningar av skatt i december. Även i nettoutlåningen syns utbetalningarna av premiepension i december tydligt. Dessutom syns i maj, juli och oktober effekten på nettoutlåningen av de återbetalningar av valutalån som Riksbanken gjorde detta år.

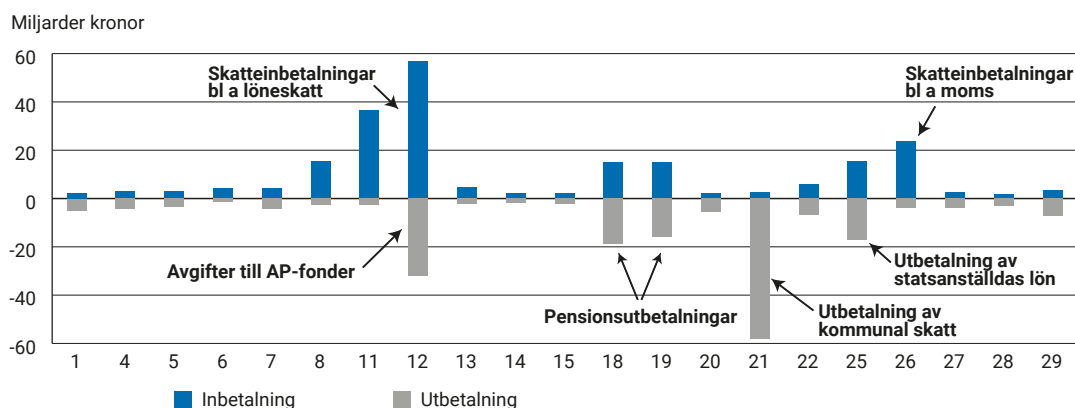
Det primära saldot varierar såväl mellan månader som över dagarna i månaden. Fördelningen över dagarna en typisk månad illustreras av diagram 5. Två gånger i månaden sker stora inbetalningar av skatt. Preliminär företagsskatt, löneskatter och arbetsgivaravgifter ska betalas in senast den 12:e medan moms ska betalas in senast den 26:e, men inbetalningarna startar i regel någon dag i förväg. Bland de större utbetalningarna märks betalningar av pensionsavgifter till AP-fonderna den 12:e och utbetalning av kommunskattemedel och statsbidrag till kommunerna den 21:a.

4 Se "Statsupplåning – prognos och analys 2019:3", Riksgälden.

5 Se "Statsupplåning – prognos och analys 2019:3", Riksgälden, för exempel på månadsfördelning.

Diagram 5. Fördelningen av statens in- och utbetalningar som är del av det primära saldot över en typisk månad

Källa: Riksgälden

Flera prognosmakare tar fram nettolånebehovsprognoser

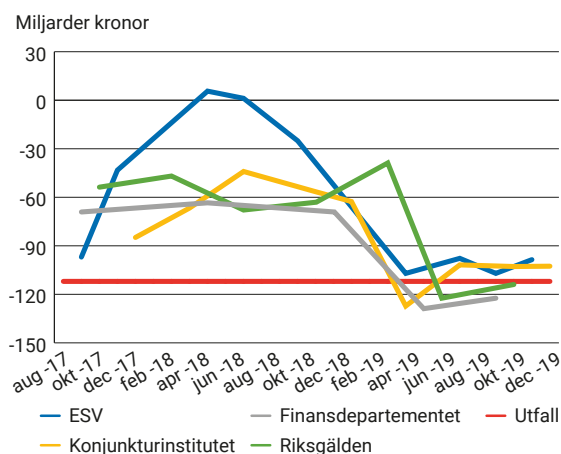
Olika institut har olika syften med sina prognoser. Konjunkturinstitutet (KI) tar fram prognoser på statens budgetsaldo, det vill säga nettolånebehovet med omvänt tecken. I dessa prognoser utgår Konjunkturinstitutet från ett annat mått: det finansiella sparandet och räknar fram budgetsaldot med detta som utgångspunkt. Att Konjunkturinstitutet utgår från det finansiella sparandet speglar att de har ett större fokus på offentliga finanser än på statens kassaflöde. Även Ekonomistyrningsverket (ESV) tar fram prognoser på budgetsaldot. ESV utgår ifrån reglerna som gäller vid prognostillfället för att ta fram ett beslutsunderlag för att analysera finanspolitiken. Regeringskansliet tar fram en prognos på budgetsaldot för att fastställa ramarna för statens budget.

För att uppnå syftet med Riksgäldens prognoser, det vill säga att bidra till en god och effektiv låneplanering, används all information som ökar träffsäkerheten. Riksgälden kan räkna med reformer i prognoserna som det inte ännu finns ett beslut på, om sannolikheten för att de ska beslutas är hög. Till exempel brukar Riksgälden räkna med regeringens budgetproposition i sin oktoberprognos även om den inte är beslutad än i riksdagen. Riksgälden brukar också räkna med nya finanspolitiska reformer (ofinansierade reformer) på omkring 10 till 15 miljarder kronor per år, mot bakgrund av hur utfallen har sett ut historiskt. I statsbudgeten uppstår reformutrymme till följd av att inkomsterna normalt sett ökar snabbare än utgifterna. Riksgälden antar alltså att detta utrymme utnyttjas.

Bättre träffsäkerhet de senaste åren

Trots att Riksgälden, ESV, Konjunkturinstitutet och Regeringskansliet har olika syften med prognoserna för nettolånebehovet är bedömningarna ofta likartade.⁶ Exempelvis hade utvecklingen av nettolånebehovsprognoserna för 2019 en samstämmig profil över tid, se diagram 6.

Diagram 6. Nettolånebehov 2019, prognos och utfall

Källa: ESV, Finansdepartementet Konjunkturinstitutet och Riksgälden

Riksgälden är det enda prognosinstitut som gör prognoser för nettolånebehovet på månads- och dagsbasis (se diagram 2 och 5 för typiska mönster). Detta speglar de olika prognosinstitutens utgångspunkter, där Riksgäldens prognoser är ett stöd i förvaltningen av statsskulden och den dagliga likviditetshanteringen i staten.

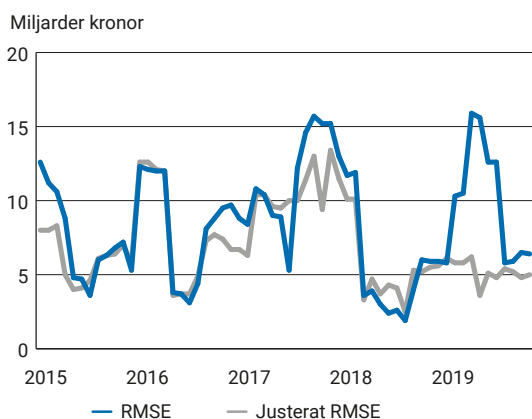
När träffsäkerheten i prognoser utvärderas är det vanligt att jämföra olika prognosinstitut. Men då Riksgälden är den enda aktören som gör prognoser på månadsbasis är ett alternativt sätt att jämföra prognosfel över tid. För att beräkna storleken på felen används medelkvadratfelet i prognoserna (RMSE)⁷. Dessutom beräknas ett justerat RMSE, vilket utesluter vidareutlåning och försäljningar av statliga bolag.

⁶ Se Bruér, M. "Prognosutvärdering – Makroekonomiska och statsfinansiella prognoser 2013 till 2018", Riksgälden 2020.

⁷ RMSE definieras $\sqrt{(e_1^2 + e_2^2 + e_3^2 + e_4^2)/4}$ där e_t är prognosfelet (utfallet i förhållande till den senast publicerade prognosen) för månad t. Riksgälden uppdaterar prognoserna var fjärde månad, varför RMSE beräknas på basis av prognosfelen de senaste fyra månaderna.

Diagram 7 visar RMSE för perioden 2015 till 2019. I diagrammet framgår det att felen har minskat de senaste två åren, framför allt för det justerade måttet. Skillnaden mellan de två måtten 2019 visar tydligt effekten av Riksbankens återbetalning av valutalån som inte var känd vid tidpunkten för den prognos som publicerade i februari 2019.

Diagram 7. Prognosfel

Diagram 8. Dagligt utfall och justerad prognos 2019

Källa: Riksgälden

Dagsprognoserna uppdateras löpande i takt med att ny information tillkommer. Det är därför svårt att utvärdera dagsprognoserna över tid på samma sätt som månadsprognoserna eftersom den nya informationen kommer oregelbundet. Däremot kan den justerade prognosen och utfallet per dag jämföras vilket det görs i diagram 8.

Från diagram 8 syns tydligt att utfallen och prognoserna ligger nära varandra eftersom punkterna är centrerade längs den linje där de är exakt lika.⁸ Det innebär att dagsprognoserna har ett informationsvärde. Ansamlingen av punkter i övre högra hörnet kommer av de stora lånebehov som inträffar den dag då staten betalar vidare löneskatt till kommunerna.

⁸ Mönster är typiskt för dagsprognoserna, se rapporten "Statsskuldens förvaltning – Underlag för utvärdering" vilken Riksgälden årligen publicerar i februari.

Det finansiella sparandet kompletterar nettolånebehovet

Riksgälden tar även fram en prognos för statens finansiella sparande. Finansiellt sparande är skillnaden mellan periodiserade inkomster och utgifter. Det finansiella sparandet fördelar därmed betalningar till den tidpunkt då den ekonomiska aktiviteten ägde rum. Detta mått är även rensat för exempelvis kapitalplaceringar på skattekontot och även för vissa delar av nettoutlåningen.

Det finansiella sparandet skiljer sig därmed för statens nettolånebehov. Nettolånebehovet är ett kassamässigt mått och mäter in- och utbetalning av likvida medel. Det finansiella sparandet är tack vare periodiseringen och övriga justeringar i allmänhet en bättre indikator på de underliggande statsfinanserna än nettolånebehovet.

Upplåningskostnaden minskar med god prognosförmåga

De senaste åren har Riksgäldens prognoser över nettolånebehovet förbättrats jämfört med 2016 och 2017, trots flera utmaningar i prognosarbetet. En svårighet som Riksgälden exempelvis löpande gör bedömningar av är tidpunkten för utflödet av kapitalplaceringar från skattekontot.

I och med att nettolånebehovet är konjunkturkänsligt testas prognosförmågan i synnerhet vid stora konjunktursvängningar. Det gäller inte minst i nuvarande läge när spridningen av coronaviruset har fått den svenska ekonomin att bromsa in mycket snabbt och kraftigt. Utvecklingen kommer att medföra att skatteinkomsterna sjunker och att statens utbetalningar för bland annat korttidspermitteringar ökar, vilket framför allt kommer att påverka det primära saldot och därigenom statens lånebehov.⁹

Sammanfattningsvis är träffsäkra prognoser över nettolånebehovet viktiga för Riksgäldens uppdrag som statsskuldsvärdare. Prognoserna bidrar till en god låneplanering både på kort och på lång sikt. Genom att ha bra framförhållning kan Riksgälden låna och placera till bättre villkor samt minska riskerna i likviditetsförvaltningen.

---

⁹ För en bedömning av hur den ekonomiska krisen i spåren av coronaviruset kommer att påverka nettolånebehovet och låneplanen, se "Statsupplåning – analys och prognos", som Riksgälden publicerade den 19 maj 2020.

Referenser

Bruér, M. (2020), ["Prognosutvärdering – Makroekonomiska och statsfinansiella prognoser 2013 till 2018", Riksgälden](#)

Tillgänglig online [2020-05-26]

Finansdepartementet (2019), ["Riktlinjer för statsskuldens förvaltning 2020"](#)

Tillgänglig online [2020-05-25]

Riksgälden (2005), ["Statsupplåning – prognos och analys 2005:3"](#)

Tillgänglig online [2020-05-25]

Riksgälden (2010), ["Statsupplåning – prognos och analys 2010:1"](#)

Tillgänglig online [2020-05-25]

Riksgälden (2019), ["Statsupplåning – prognos och analys 2019:3"](#)

Tillgänglig online [2020-05-25]

Riksgälden (2020), ["Statens betalningsmodell"](#)

Tillgänglig online [2020-05-25]

Riksgälden (2020), ["Statsupplåning – prognos och analys 2020:2"](#)

Tillgänglig online [2020-05-25]